

Jeg noterer mig med glæde, at hr. Aage Frandsen er velvillig i sin indgang til udvalgsbehandlingen. Sådan forstod jeg også lidt hr. Keld Albrechtsen, selv om der også var en meget klar pointe, at der ikke skulle være foranklinger eller forringelser for nogen overhovedet.

Det her handler jo ikke om muligheder for unge for at tjene penge selv. Jeg tror, det var fru Pia Christmas-Møller, der var inde på, hvad de unge efter en uddannelse har allermost brug for, at de ikke har brug for bureaukrati, og at de ikke har brug for nogle behandlere. Det er vi for så vidt enige om, men det har jo sådan set ikke noget med denne her sag at gøre. Det har noget at gøre med, hvor meget vi kan få sat gang i hjulene, i det økonomiske opsving, og give de unge, der får en uddannelse, nogle bedre beskæftigelsesmuligheder, så de i virkeligheden slet ikke kommer i berøring med dagpenge-systemet. Og det er vi jo 100 pct. enige om – for nemmer jeg i hvert fald – i denne her sal, at det sådan set er det, der er formålet med det hele.

Jeg vil ikke sige så meget mere, men blot anbefale, at man holder fast i, at det er særordningen alene, der er til diskussion. Den særordning i forhold til alle andre, der er på arbejdsmarkedet, og som ikke har nogen uddannelsesbaggrund bag sig, er en klart, klart gunstig særbehandling af dem, der har en uddannelse. Man giver dem på forhånd 15 feriedage med feriedagpenge. Det giver man jo ikke folk, der ikke har en kompetencegivende uddannelse, så det er en særregel, der er gunstig.

Spørgsmålet er så, om vi skal vippe en anelse på den, om der er nogle uhensigtsmæssigheder for nogen, som skal justeres, sådan at det ud fra et helhedssynspunkt er bedre for begge grupper. Det synes jeg faktisk at Arbejdsmarkedsudvalget skulle prøve at overveje, set i det lys, at dimittendordningen er en positiv særforanstaltning for unge, der har en kompetencegivende uddannelse, i forhold til andre, der ikke har en uddannelse, en meget gunstig ordning.

Og som sagt vil jeg gerne bidrage til et positivt udvalgsarbejde i en forhåbning om, at lovforslaget kan opnå et bredt flertal her i Folketinget, selv om det ikke umiddelbart ser sådan ud i dag – det vil jeg godt sige – men man skal jo aldrig være uden håb om, at det med et positivt medspil fra regeringen og fra Arbejdsmarkedsudvalgets side også kan lykkes at give de unge, som er i klemme på det her område, en bedre mulighed for at holde ferie.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, der kalder mig herop igen, er ministerens mere principielle bemærkninger om særregler. Det sete afhænger selvfølgelig af øjnene, der ser, men som jeg ser det, er det i hvert fald sådan, at særreglen går ud på, at en bestemt gruppe arbejdsløse, nemlig dem, som er på dimittendsats, skal straffes ved at have mindre rettigheder til ferie end alle andre arbejdsløse i dagpenge-systemet.

Ministeren var jo selv inde på, at det, vi skulle arbejde på, var, at alle arbejdsløse skulle have ret til 5 ugers ferie. Det er den rigtige målsætning, som jeg er fuldstændig enig med ministeren i. Men så er det jo unægtelig et problem, når man tager en bestemt gruppe arbejdsløse ud til særlig behandling og siger: I må kun få ret til 15 dage.

Det er jo det, der er hovedproblemet. Det var jo det, som vi skulle i gang med at løse, og som man må sige det her forslag desværre ikke bringer nogen som helst løsning på. Det er det, der er det egentlige problem.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er ikke en helt korrekt fremstilling, hr. Keld Albrechtsen giver. Normalt optjener man til sin ferie gennem lønarbejde, og man optjener efter nogle bestemte principper til den ydelse, man skal have, når man holder ferie.

Unge mennesker, der kommer fra en uddannelsesinstitution, har af forståelige, forklarlige grunde ikke den samme mulighed for at optjene til deres ferie gennem lønarbejde som alle andre.

Derfor har vi lavet en særordning, som i hvert fald sikrer dem, at de får råd til tre ugers ferie.

Det er sådan set det, der er det særlige ved den ordning, nemlig at den adskiller sig derved, at man ikke nødvendigvis skal have været i arbejde for at optjene sin mulighed for at holde ferie, altså uden selv at skulle betale. Jeg synes faktisk også, man skal være opmærksom på, at der jo er ganske mange, der har huller i deres optjeningsmulighed igennem lønarbejde, og som faktisk heller ikke har råd til at holde fem ugers ferie.

Det er altså i den sammenhæng, jeg siger, at det er en positiv særordning for unge mennesker, der så også har den fordel, kan man sige, at de har en uddannelse, og at de på forhånd er sikret tre ugers ferie. Det er der ingen andre på arbejdsmarkedet der umiddelbart er, medmindre de har optjent det igennem lønarbejdet. Deri